

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

23 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Alexei Croitor în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2019, în cauza penală în privința lui

*Ciocîrlan Andrei XXXXX, născut la XXXXX, originar
din XXXXX și domiciliat în XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 27.02.2019 până la 16.04.2019;

Instanța de apel de la 02.05.2019 până la 17.06.2019;

Instanța de recurs de la 19.08.2019 până la 23.10.2019.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 16 aprilie 2019 Ciocîrlan Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, fiindu-i numită pedeapsă sub formă de 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal pentru cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită inculpatului s-a adăugat partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 13 decembrie 2018, în baza art. 179 alin. (2) și art. 152 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cheltuielile de judecată în sumă de 2 045,74 lei, solicitate de către procuror au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Ciocîrlan Andrei, la 19.12.2018, aproximativ la ora 00:10, fiind în stare de ebrietate, aflându-se în bucătăria domiciliului concubinei sale Dochin Tatiana din XXXXX, urmărind scopul sistării activității de serviciu a unei persoane cu funcție de răspundere, nu s-a supus cerințelor legale ale colaboratorului de poliție Namolovan Marin, a inițiat

un conflict numindu-l cu cuvinte necenzurate, după care a luat de pe aragaz un ceainic și l-a aruncat în direcția acestuia, apoi a încercat să-l lovească cu o tavă și să-l împungă cu o cociorva însă a fost imobilizat și scos forțat în drum.

Ulterior, aflându-se în centrul s. Chirca, r-nul Anenii Noi, în automobilul de serviciu a IP Anenii Noi de model Dacia Logan cu n/î XXXXX pe bancheta din spate, urmărind scopul sistării activității de serviciu a unei persoane cu funcție de răspundere i-a aplicat o lovitură cu cotul mâinii stângi în regiunea nasului lui Namolovan Marin după care i-a vârât un deget în ochi, cauzând-i conform raportului de constatare nr. 201809P0427 din 19.12.2018 trei excoriații în regiunea ochiului drept și mâinii propriu zise pe dreapta, edem post-traumatic al țesuturilor moi a nasului- care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur și se califică ca vătămare neînsemnată.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Ciocîrlan Andrei a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, după indicii *„aplicarea violenței nepericuloase pentru sănătatea persoanei cu funcție de răspundere în scopul sistării activității de serviciu”*.

2.1. În ședința de judecată în instanța de fond, inculpatul Ciocîrlan Andrei a depus cerere, care a fost susținută de avocatul acestuia, privind recunoașterea integrală a vinei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, prin care a solicitat instanței examinarea cauzei în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală și anume - *judecarea cauzei pe baza probelor indicate în rechizitoriu*.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri avocații Negru Olesea și Croitoru Alexei în numele inculpatului și ultimul, prin care au solicitat casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei penale, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei decizii prin care inculpatului să îi fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Apelanții în susținerea cererilor de apel declarate au susținut dezacordul cu pedeapsa aplicată considerând că este una prea aspră, susținând că instanța de fond nu a luat în calcul la stabilirea pedepsei faptul că, inculpatul vina în comiterea faptei imputate a recunoscut, a contribuit activ la elucidarea circumstanțelor cauzei penale, a manifestat căința activă, cauza penală fiind examinată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Inculpatul în apelul declarat a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau amendă și a indicat că, colaboratorii de poliție care îl acuză de comiterea faptei incriminate, l-au maltratat, astfel nu a comis fapta de care este învinuit. Nu a aplicat violența față de colaboratorii de poliție.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2019, apelurile declarate de către avocații Negru Olesea și Croitoru Alexei în numele

inculpatului și ultimul, au fost respinse ca fiind nefondate cu menținerea sentinței atacate.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a indicat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, or, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Mai mult, instanța de apel a menționat că, sentința primei instanțe a fost contestată de avocați în numele inculpatului și inculpat doar în partea individualizării pedepsei, însă ce ține de încadrarea juridică, vinovăție sentința nu a fost atacată.

În acest sens, instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate alegațiile inculpatului expuse în cererea de apel cu privire la nevinovăția sa și aplicarea torturii în privința sa de către colaboratorii de poliție, or, în cererea de apel fiind expusă o poziție contradictorie ținând cont de faptul că, inculpatul solicită aplicarea unei pedepse mai blânde, totodată în ședința de judecată inculpatul Ciocîrlan Andrei a depus o cerere în scris în care a indicat că recunoaște săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală (f.d.105), procedură care nu a fost viciată. Mai mult, în cadrul ședinței în instanța de apel, inculpatul a menționat că recunoaște vina integral și se căiește sincer de cele comise.

Ca urmare la cele menționate mai sus, instanța de apel a menționat necesitatea pronunțării doar asupra stabilirii pedepsei inculpatului, deoarece din conținutul apelurilor declarate rezultă că avocații și inculpatul critică decizia instanței de fond privitor la individualizarea pedepsei.

Astfel, instanța de apel analizând materialele cauzei, a conchis că prima instanță a apreciat obiectiv prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, cumulul de probe administrat la urmărirea penală și examinate în ședința de judecată a primei instanțe, descrise în sentință, corect a adoptat soluția de condamnare a lui Ciocîrlan Andrei în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal pentru cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită inculpatului Ciocîrlan Andrei, i-a fost adăugată partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 13.12.2018, prin care a fost condamnat

de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (2) și art. 152 alin. (1) Cod penal, și i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de 2 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a menționat că, nu există temei legal pentru casarea sentinței, deoarece la individualizarea pedepsei, instanța de fond a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. 61, 75 Cod penal.

Totodată, instanța de apel a subliniat că, prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului a ținut cont de gravitatea faptelor comise, de circumstanțele cauzei, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului, reținând că deși inculpatul Ciocîrlan Andrei la 13 decembrie 2018 a fost condamnat prin sentința Judecătorei Anenii Noi de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare și art. 179 alin. (2) Cod penal la 1 an închisoare, iar conform art. 84 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial pe un termen de 1 an și 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fiind dat în căutare, acesta la 19 decembrie 2018 a comis o altă infracțiune din categoria celor mai puțin grave.

Astfel, instanța de apel a ținut cont la stabilirea pedepsei căința sinceră a inculpatului, de circumstanțele agravante, precum și de faptul că, antecedentul penal al căruia nu a fost stins, fac imposibil legal stabilirea unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate.

În prezenta cauză, instanța a notat că sancțiunea normei juridice prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal stabilește pedeapsa sub formă de închisoare de până la 3 ani. În consecință, aplicând prevederile art. 364¹alin. (8) Cod de procedură penală, noile limite ale pedepsei vor fi închisoare de la 3 luni până la 2 ani.

Reieșind din circumstanțele reale ale cazului confirmate prin probele acumulate la dosar, cât și ținând cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la stabilirea pedepsei instanța de judecată micșorează cu o 1/3 limita sancțiunii stabilită de norma penală încălcată, respectiv pedeapsa stabilită inculpatului Ciocîrlan Andrei pentru fapta prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal legal a fost individualizată la 1 an închisoare.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal pentru cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită inculpatului Ciocîrlan Andrei, se adăugă partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 13.12.2018 fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă pe un termen de 2 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cu referire la solicitarea apărătorilor și inculpatului de a fi aplicată în privința inculpatului o pedeapsă mai blândă, instanța de apel a menționat că comportamentul

inculpatului Ciocîrlan Andrei a demonstrat că ultimul nu a conștientizat gradul și pericolul social al faptei comise, iar comportamentul ultimului din cadrul cercetării judecătorești denotă incapacitatea de a se corecta și reeduca, inclusiv de a adopta un comportament în conformitate cu respectarea cerințelor morale acceptate într-o societate, ceea ce semnifică că la această etapă inculpatul prezintă pericol social, la caz fiind legal numită pedeapsa cu închisoarea.

În concluzie, instanța de apel a statuat că prima instanță corect, legal și întemeiat a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă privativă de libertate sub formă de închisoare, cu stabilirea penitenciarului de tip semiînchis, deoarece corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc doar prin izolarea lui de societate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Croitoru Alexei în numele inculpatului, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu remiterea cauzei spre rejudecare de către aceiași instanță de apel într-un alt complet de judecată.

În susținerea celor solicitate, recurentul indică că soluția instanței de apel este una neclară și nemotivată în partea solicitărilor inculpatului.

De asemenea, recurentul susține că, instanța de apel eronat nu a aplicat prevederile art. 76 Cod penal și nu a aplicat corect reducerea pedepsei prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită inadmisibilitatea acestuia, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal remarcă că din textul recursului declarat de către face referire la temeiurile de declarare a recursului prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, și anume: *o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele.*

Însă, în raport cu textul hotărârii contestate, se relevă că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la menținerea sentinței de condamnare a inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 349 alin. (1)¹) Cod penal, cauza fiind examinată în procedură simplificată conform art. 364¹) Cod de procedură penală, la solicitarea inculpatului prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală și nu solicită administrarea de noi probe.

Instanța de recurs ordinar remarcă că, inculpatul pe întregul proces penal, atât la urmărirea penală, cât și la etapa cercetării judecătorești își recunoaște vina în cele imputate, astfel este lipsită de sens poziția avocatului Croitor Alexei, care indică temeiul de casare a deciziei contestate prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, susținând declarativ că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii imputate.

Mai mult, întru consolidarea poziției menționate mai sus, Colegiul penal face trimitere la prevederile art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că *„Temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel”*.

Cu referire la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, indicat de către recurent sub aspectul nemotivării deciziei pronunțate de către Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, instanța de recurs ordinar conchide că, decizia recurată a fost motivată plenar și consecvent în baza materialelor cauzei prin prisma legislației pertinente (vezi pct. 4.1. din prezenta decizie).

Mai mult, Colegiul penal susține că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare corespunzătoare rigorilor și exigențelor cuprinse în art. 6 CEDO.

Motivarea deciziei indică concret concluzia instanței de apel și susține soluția condamnării inculpatului la o pedeapsă privativă de libertate.

Totodată, Colegiul penal ține să remarce că o altă poziție susținută de către avocat în cererea de recurs este dezacordul cu pedeapsa stabilită de către instanța de apel considerând-o prea aspră și contradictorie art. 61, 76 Cod penal.

În aceasta ordine de idei, Colegiul penal menționează că, împrejurările indicate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4.1. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în

strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material.

Astfel, Colegiul penal reține că, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

La stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, dacă va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale și principiile prevăzute de Convenția Europeană a drepturilor omului (4.1. din decizie).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o Curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la neaplicarea unei pedepse neprivative de libertate

inculpatului, deoarece pedeapsa stabilită de instanța de apel, este proporțională faptelor comise de către ultimul, or, instanța de apel analizând cumul de circumstanțe ale cauzei raportate la prevederile art. 75 Cod penal, corect a aplicat o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii imputate, indicând că pedeapsa cu amenda sau munca neremunerată nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, Colegiul penal subliniază că, instanța de apel la stabilirea categoriei și termenului pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de către recurent că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele infracțiunii imputate și că s-a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Alexei Croitor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2019, în cauza penală în privința lui *Ciocîrlan Andrei XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *15 noiembrie 2019*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan